

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententiae S. Scripturæ de Resurrectione D. N. Iesu Christi Triumphatoris:
Et Paracleses ad easdem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

CRISTI.

RIOS A

risti qua
de future

us nostru

empioru

ucatio ab

us, infir

restitu

na sua pr

s: quo au

timo die: at

erna Vir

Christi no

ino certu

cio, quatu

manu: vi

absterge

um in diti

t: at que

ue tali

ermitate

cius esse p

m portu

sustinenu

corpore

ut quod

onis nos

odus nob

dentur, se

que no

quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

Ac profectò non solum omnibus hominibus, verùm etiam animantibus omnibus quæ aërem inspirant, miserrimos essemus, si nihil præter hanc vitam miseris plenam nobis esset expectandum. Atqui Resurrectionis spes, ut S. Iob ait exëplar patientiæ, reposita est in sinu nostro.

1. Cor. 15.

Iob 19.

SENTENTIÆ DE RESVRRECTIONE D. N. IESV CHRISTI TRIVMPHATORIS, ex S. Scriptura collectæ.

SENTENTIA I. Osee 13.

De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: ero mors tua ô mors: motus tuus ero inferne.

PARACLESIS.

HÆc Prophetia in Christi Resurrectione completa est. Nam secundum carnem in humilitate mortuus, diuina sua potentia cum summa ex mortuis resurgens gloria, consecutus est magnificam & gloriosam victoriam, contra peccatum quod delenit: contra diabolum, cuius caput contriuit: contra mortem, quam abserpsit in victoria: & infernum, quem destruxit: ut genus humanum ab his hostibus liberatum, seruiat Deo in sanctitate & iustitia coram ipso: & resuscitatum ex morte per Christum mortis victorem, perpetua lætitia sua æterna cum Deo fruatur. Eius namque victoria, nostra est: unde & nos in Resurrectione dicemus, Vbi est mors victoria tua? ubi est mors stimulus tuus? Deo gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum.

CAPVT

LXIX.

Genes. 3.

Luc. 1.

1. Cor. 1.

1. Cor. 15.

S 2

SENTEN-

SENTENTIA II. Ioannis 20.

Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad patrem meum, & patrem vestrum: Deum meum, & Deum vestrum.

PARACLESIS.

CAPVT

LXX.

Ioan. 15.

1. Ioan. 3.

Rom. 8.

Quos primùm amicos, nunc fratres vocat: ut fraterni nominis appellatio confidentiam adderet. Ob cuius quoque confidentia augmentum, cum dixisset: Vado ad Patrem meum, & Deum meum, adiecit: & Patrem vestrum, & Deum vestrum: significans, iam verè illos sibi esse fratres, utpote qui secum unum haberent communem Patrem atque Deum. Hinc dulcissima illa D. Joannis sententia: Videte qualem charitate dedit nobis pater, ut filij Dei nominemur & simus. Charissimi, nunc filij Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, similes erimus: quoniã videbimus eum sicuti est. Paulus verò ait: Si filij, & heredes: heredes quidẽ Dei, coheredes autem Christi. Vide autem Christi maximã in peccatores benignitatem & mansuetudinem. Non dicit: Vade & dic perfidis discipulis meis: vade & dic periuuro Petro: sed dic fratribus meis. nimirum ostendere voluit, nullum peccatum adeò atrox esse & graue, quod non possit veniam accipere, modò vera ac seria adsit pœnitentia.

SENTENTIA III. Roman. 4.

Traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

CAPVT

LXXI.

Ambros. in
Epist. ad Romanos.

PARACLESIS.

Credentes Christum Dei esse filiũ, à Deo adoptamur in filios. Nihil enim ultra potuit donare credentibus, quam ut filij Dei dicantur. Nos autẽ filij Dei

vocat

examur: Pro infinita enim magnificentia sua Deus, in donauit diligentibus se, quod sua dignum est Maie-
 stas, non quod homines mereantur. Quia in dono plus
 magis dantis, quam accipientis consideratur sublimitas:
 ex eo plus accipitur laudis, cum paruulis magna do-
 na largitur. Qui nostri causa occidi se passus est, ut nos
 data venia, a secunda morte erueret, id est, a pœna in-
 ferni: & surrexit, ut pro letitia triumphi mortis euictæ,
 gratiam nobis iustificationis donaret: ut digni essemus
 fieri filij Dei.

SENTENTIA IIII. Roman. 8.

Qui etiam proprio filio non pepercit, sed pro nobis
 omnibus tradidit illum: quomodo non etiam
 cum illo omnia nobis donauit? Quis accusabit
 aduersus electos Dei? Deus qui iustificat. Quis
 est qui condemnet? Christus Iesus qui mortuus
 est, imò qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei,
 qui etiam interpellat pro nobis.

PARACLESIS.

Pro nobis omnibus tradidit illum, ut ostēderet, quod

CAPVT

LXXII.
 Ambros. lib.
 1. cap. 6. de
 S. Iacob &
 vita beata.

omnes ita diligat, ut dilectissimum sibi filium pro
 singulis traderet. Pro quibus igitur quod super omnia
 est dedit: potest fieri, ut non in illo vniversa donauerit?
 Nihil enim excepit, qui omnium cessit autorem. Nihil
 est igitur quod negari posse nobis vereamur: nihil est,
 quo munificentia diuina diffidere perseuerantia de-
 reamus: cuius fuit tam diuturna & iugis vbertas,
 ut primò prædestinaret, deinde vocaret: & quos vo-
 casset, hos & iustificaret: & quos iustificaret, hos
 & clarificaret. Poterit deserere quos tantis benefi-
 cijs suis vsque ad premia profecutus est. Inter
 beneficia Dei, num metuenda sunt aliqua insidia-

toris insidia? Sed quis audeat accusare, quos electos diuino cernit iudicio? Num Deus pater ipse qui contulit, potest dona sua rescindere: & quos adoptione suscepit, eos à paterni affectus gratia relegare? Sed mortuis, ne iudex seuerior sit. Considera quem iudicem habebas. Nempe Christo dedit Pater omne iudicium. Pateris te ergo ille damnare, quem redemit à morte, pro quo se obtulit: cuius vitam suae mortis mercedem esse cognoscit? Nonne dicit: *Quae utilitas in sanguine meo, si damno quem ipse saluauit?* Deinde consideras iudicem, non consideras Aduocatum? Potest ipse seueriore ferre sententiam qui interpellare non desinit, ut paterna reconciliationis in nos conferatur gratia?

SENTENTIA V. Roman. 14.

In hoc Christus mortuus est, & resurrexit: ut & uiuorum & mortuorum dominetur.

PARACLESIS.

CAPVT LXXIII. **H**oc persuadeas tibi, quòd curam gerat Dominus infirmorum, ut erigantur, consolidenturque. Qui enim sanguinem suum fundere, nec non mori sustinuit, ut nostri dominaretur: quomodo iam nunc nostri non tangeretur sollicitudine, qui serui eius facti sumus?

SENTENTIA VI. 1. Cor. 15.

Per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes uiuificabuntur.

PARACLESIS.

CAPVT LXXIII. **V**ides maximam Iesu Christi D. N. beneficentiam? Peccauit Adam: iustitiam peccando perdidit, mortem inuexit. Christus uero quid? peccatum non fecit: innocentia sua iustitiam reddidit, mortem abstulit, & vitam resurgendo reparauit: denique letitiam sempiternam contulit. Sunt haec bona prorsus inestimabilia.

ita 25

sicut mens hominis vix audeat ea credere sibi donata
 sicut Iacob patriarcha cum audiret filium suum Ioseph
 regnare in Aegypto, quasi de graui somno euigilans
 non credebatur narrantibus, donec planstra videret a fi-
 lio missa. Ad eundem modum difficile est credere tanta
 bonis indignis in Christo collata, nisi S. Scriptura
 testimonio & fidei adminiculo, tanquam planstra, huc
 per moueremur. Proinde roga quantum potes: clama &
 dic. Miser ego homo, quis me liberabit de corpore mor-
 tis huius? Respondetur tibi: Securus efficeris non de te, sed
 de Domino tuo. Securus efficeris de pignore tuo. Spera
 cum Christo regnum Christi, iam pignus tenes sangui-
 nem Christi. Dic dic: Quis me liberabit de corpore mor-
 tis huius? Ut respondeatur tibi, Gratia Dei per Iesum
 Christum D. N. Non enim sic liberaberis de corpore
 mortis huius, ut hoc corpus non habeas: habebis, sed non
 mortis huius. Ipsum erit: sed non ipsum erit. Ipsum
 erit: quia ipsa caro erit. Non ipsum erit: quia mortale
 non erit. Sed sic liberaberis a corpore mortis huius, ut
 mortale hoc induat immortalitatem, & corruptibile hoc
 accipiat incorruptionem. A quo? Per quem? Gratia
 Dei, per Iesum Christum D. N. quia per unum homi-
 nem mors, & per unum hominem resurrectio mortuo-
 rum. Sicut in Adam omnes moriuntur; inde est quod
 generis: inde est quod cum morte configis: inde est corpus
 mortis huius. Sed sicut in Adam omnes moriuntur: ita
 & in Christo omnes viuificabuntur. Viuificatus acce-
 pit corpore immortali: ubi dicas, Vbi est mors contentio
 tua? Liberatus eris a corpore mortis huius: non tamen
 virtute tua, sed gratia Dei, per Iesum Christum D. N.

Genes. 45.

August. ser.
5. d. Verbis
Apost.
Rom. 7.

1. Cor. 15.

toris insidia? Sed quis audeat accusare, quos electos diuino cernit iudicio? Num Deus pater ipse qui contulit, potest dona sua rescindere: & quos adoptione suscepit, eos à paterni affectus gratia relegare? Sed mortuis, ne iudex seuerior sit. Considera quem iudicem habebas. Nempe Christo dedit Pater omne iudicium. Pateris te ergo ille damnare, quem redemit à morte; pro quo se obtulit: cuius vitam suae mortis mercedem esse cognoscit? Nonne dicit: *Quae utilitas in sanguine meo, si damno quem ipse saluauit?* Deinde consideras iudicem, non consideras Aduocatum? Potest ipse seueriore ferre sententiam qui interpellare non desinit, ut paterna reconciliationis in nos conferatur gratia?

SENTENTIA V. Roman. 14.

In hoc Christus mortuus est, & resurrexit: ut & uiuorum & mortuorum dominetur.

PARACLESIS.

CAPVT
LXXIII.
Theophyl.
in Epist.
Pauli.

Hoc persuadeas tibi, quòd curam gerat Dominus infirmorum, ut erigantur, consolidenturque. Qui enim sanguinem suum fundere, nec non mori sustinuit, ut nostri dominaretur: quomodo iam nunc nostri non tangeretur sollicitudine, qui serui eius facti sumus?

SENTENTIA VI. 1. Cor. 15.

Per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes uiuificabuntur.

PARACLESIS.

CAPVT
LXXIII.

Vides maximam Iesu Christi D. N. beneficentiam? Peccauit Adam: iustitiam peccando perdidit, mortem inuexit. Christus uero quid? peccatum non fecit: innocentia sua iustitiam reddidit, mortem abstulit, & vitam resurgendo reparauit: denique letitiam sempiternam contulit. Sunt haec bona prorsus inestimabilia.

ita 25

SENTENTIA VII. Ephes. 2.

Deus qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo; cuius gratia estis saluati: & conresuscitauit & confedere fecit in cœlestibus.

PARACLESIS.

CAPVT

LXXV.

Ambros. in
Epist. ad
Ephesios.
Psal. 129.
Ioel. 2.
Rom. 10.

Esa. 65.

Non dicit Apostolus: Deus qui misericors est, sed qui diues est in misericordia: ut commendat incomprehensibilem Dei misericordiam, de qua propheta Dauid ait: Apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio. Et in Epistola ad Romanos ex Ioële dicitur: Idem Dominus omnium, diues in omnes, qui inuocant illum. Omnis enim quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. Haec uere diuitia sunt misericordiarum, ut non querentibus ultro misericordia prestaretur. Sicut dicit Esaias: Palam factus sum non querentibus me. Hoc est enim abundare misericordia, ut et non postulantis tribuatur. Haec tamen charitas Dei est erga nos, ut quia fecit nos, nolit perire nos. Diligit enim opus suum. Ideo enim fecit, ut amaret quod fecit: nemo enim labore suum odio habet. Ac propterea, cum alienati mortui eramus, gratia sua reuocauit nos, & uiuificauit in Christo. Quia enim per ipsum nos fecit, iterum per ipsum reformauit nos in ipso: nimirum ut membra eius simus, ipse autem caput nostrum. Ipsum enim habemus, Deo praestante, autorem uitae nostrae: cuius gratia saluati sumus.

CONSOL.